

1083

1900. Ἐγκύλιος μ. Κῶ Ιωακείμ, παρέχουσα ὁδηγίας πρὸς Ἱερεῖς καὶ δημογέροντας,
ἐν 189, Γ', σ. 104–107.

«... Δ'. Ἐν ταῖς μυηστείαις καὶ τοῖς γάμοις . . . ἴδιατέρως συνιστῶμεν, ὅπως α) ἐν ἑκάστῃ μυηστείᾳ προσάγηται τὸ πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας πνευματικῆς Ἀρχῆς τῶν μυηστευομένων, β) συντάσσηται τὸ προικοσύμφωνον ἢ πιττάκιον, γ) δρᾶζηται ἡ ἐποχὴ τοῦ γάμου, μὴ διαρκοῦσα πλέον τοῦ ἔτους, ἢ τὸ πολὺ διετίας, δ) δρᾶζηται ἡ ποιητικὴ ωήτρα ἢ τὸ πρόστιμον, ὅπερ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ, κατὰ νόμον, δοτις ἐκ τῶν μεμνηστευμένων ζητήσῃ ἄνευ νομίμου λόγου τὴν διάλυσιν τῆς μυηστείας, ἀγαλόγως τῆς καταστάσεως αὐτῶν. . . ΣΤ'. Ἐν τῇ τελέσει τῆς μυηστείας, οἱ Ἱερεῖς τὴν ἔξῆς ποιοῦσι τελετήν . . .

Ζ'. Υπομιμήσκομεν τὴν ἐπὶ τοῦ . . . πΚ. Ιωακείμ τοῦ Γ' . . . ἐγκύλιον, καθ' ἣν, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς μυηστείας, ἔξοδα εἰς συμπόσια καὶ εἰς δῶρα καθημερινῆς χρήσεως καὶ φθειρόμενα, οὕτε ἀπαιτοῦνται, οὕτε λαμβάνονται, ἐπομέρως συνιστῶμεν, ἵνα, κατὰ τὸ διάστημα τῆς μυηστείας, ἐκτὸς τῶν νεομισμένων μηήστρων, μὴ γένωνται τοιαῦτα μάταια ἔξοδα, οὕτε δαπάνη εἰς δεῖπνα οὐαὶς δῶρα.

Η'. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσθει τῷαν, ὑπομιμήσκομεν τὴν ἐν ἔτει 1893 ἐκδοθεῖσαν πατρ. ἐγκύλιον, καθ' ἣν πᾶς φάνος γενομένας ἀπε τῆς νεομισμένης ἀδείας ἀρχιερατικῆς, θεωρεῖται ἄκυρος καὶ ὡς μὴ γενομένος . . .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1901. Βεράτιον ὑπὲρ πΚ. Ιωακείμ Γ',
ἐν 76, σ. 65–75.

1084

1085

1903. Ἀστικὸς Κῶδιξ Κρήτης (νόμος 573), ἐξ ἀρθρων
1357.

Κατηργήθη διὰ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος (1945).

1086

1904. Νόμος 1435 Σάμου,

δι' οὗ «ἡ Νεαρὰ τοῦ Κυροῦ Ἀθανασίου ἀναβιοῖ, ὡς αὗτη ἵσχυσεν ἐν Σάμῳ, τροποποιηθεῖσα διὰ τοῦ καθιερωμένου ἐν αὐτῇ ἐθίμουν . . .».

Ἐν 181, σ. 46–47, προστίθεται: «κατὰ τὸ σαμιακὸν ἐθίμον, τότε μόνον συντρέχει ἐφαρμογὴ τούτου, α) ὅταν τὸ μοναδικὸν τέκνον ἀποβιώσῃ καὶ αὐτὸν ἀνηβον, β) ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιουσίας πηγαζούσης ἐκ τοῦ προικοδότουν, εἰς αὐτὸν δίδεται καὶ τὸ τριτημόριον τῶν μυημοσύνων . . .». Ο εἰσηγητὴς τῆς αἰτιολογικῆς 'Εκθέσεως 'Επ. Φραγκούλης γράφει ἐν αὐτῇ (σ. με'): «Ἄι διατάξεις τοῦ ἐθίμου τούτου ἔχουσι βαθείας ωζας ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐφαρμοζομένου καὶ μεγίστη ὑπῆρξεν ἡ χρησιμότης αὐτοῦ, καθ' ἀ δείκνυται ἐκ τῆς πράξεως . . . Ο νομοθέτης . . . δέον . . . νὰ φείδηται ἐκείνων (τῶν

